

Karol Chmel

LEVELEK A FÖLD ALÁ

Két vers egy ciklusból

KANTOR

a *cricot* színházban
sorra életre kelnek
a halottak

vesszenek a művészek
már soha nem megyek oda vissza

még mindig
a *megállt* idő
a legpontosabb

a könyv végén
talán jegyzetek is
lesznek

DESPOTOV

ismét hull
mély a hó

a semmibe írom leveleim
címezettjük
egy bizonyos
vidám pokol

a 2. számú európa

hajamat huzat
fésüli

igyekszem hitelesen
személytelen lenni
(s inkább többet enni mint kevesebbet inni)

amióta te is csatlakoztál
a mozdulatlan utazókhoz
gyakrabban nézelődöm
harctéri sétáimon

mögötted egy helyben
álló futót
pillantottam meg
tiszta levegővel etette kutyáját

TÓTH LÁSZLÓ fordításai